UNIVERSITETET I BERGEN
Det juridiske fakultet

Styre: Fakultetsstyret ved Det juridiske fakultet
Styresak: 74/16
Møtedato: 30.08.2016
Journalnummer:

FORSLAG OM ENDRING I INSTRUKS OM OPPGÅVEGJEVING OG SENSUR

Det vises til vedtak i fakultetsstyresak 50/16 fra møtet den 7. juni:

> Fakultetsstyret sender saken tilbake til SU og ber om utredning av alternativet «ingen studentrepresentant» i tillegg til alternativ med en og to representanter. Det er ønskelig at emneansvarliges erfaringer med studentrepresentantenes rolle i utvalget belyses.

Studieadministrasjonen har fulgt opp dette; det vises til vedlagte saksnotat. Notatet er identisk med notat forelagt studieutvalget i møtet den 22. august, sak 62/16.

I sitt møte 22. august fattet studieutvalget slikt vedtak:

> Studieutvalget innstiller overfor fakultetsstyret på følgende endring i Instruks om oppgåvegjeving og sensur. punkt 1.1:
> Oppgåveutval for kvart av dei fire første studieåra er kursansvarleg for det aktuelle kurset og ~~to representantar oppnemnd av studentutvalet ved fakultetet~~ **ein studentrepresentant oppnemnd av fakultetet**. Det kan gjerast heilt eller delvis unntak frå krav om studentdeltaking i utvalet dersom ~~JSU ikkje kan framskaffe~~ **eigna** studentrepresentantar **ikkje let seg framskaffe**.
> *Avstemning: Vedtatt mot studentenes to stemmer. De stemte primært for å beholde to studentrepresentanter.*

På denne bakgrunnen framsettes følgende

forslag til vedtak

Instruks om oppgåvegjeving og sensur punkt 1.1 skal ha slik ordlyd med virkning fra høstsemesteret 2016:

Oppgåveutval for kvart av dei fire første studieåra er kursansvarleg for det aktuelle kurset og ein studentrepresentant oppnemnd av fakultetet. Det kan gjerast heilt eller delvis unntak frå krav om studentdeltaking i utvalet dersom eigna studentrepresentantar ikkje let seg framskaffe. Kursansvarleg skal trekkje inn ein eller fleire seminar- eller storgruppeleiarar i oppgåveutvalet.

Studieårsansvarleg kallar inn til møta og møter sjølv etter behov.

For valemne og masteroppgåve skal det ikkje vera oppgåveutval. Den kursansvarlege fastset oppgåver for valemne.

Asbjørn Strandbakken
dekan

Øystein L. Iversen
fakultetsdirektør

22.08.2016
JOSP

Studentrepresentanter i oppgaveutvalg

Saken til nå:

I sitt møte den 24. mai behandlet studieutvalget en sak om ny ordning for studentrepresentanter i oppgaveutvalg. Hovedpoenget var at fakultetet ansetter fire studentrepresentanter. Hver av dem skal delta i alle oppgavemøtene på ett av de fire første studieårene.

SU fattet slikt vedtak i sak 47/16:

> Det innstilles overfor fakultetsstyret på at Instruks om oppgåvegjeving og sensur endres som foreslått.
> Antall studenter ble endret fra fire til åtte etter avstemning:
> Fire stemte for åtte studentrepresentanter (to pr. utvalg). (Linda Grøning, Jonas Jensen, Vegard Fosso Smievoll, Erling Kristoffer Ravnanger)
> Tre stemte for fire studentrepresentanter (én pr. utvalg). (Bjørnar Borvik, Jan-Ove Færstad, Kjersti Bakke Sørensen).

Fakultetsstyret behandlet saken i sitt møte den 7. juni, og fattet slikt vedtak:

> S 50/16 Forslag til endring av Instruks om oppgåvegjeving og sensur
>
> Saksforelegg fulgte vedlagt
>
> **Vedtak:**
>
> Fakultetsstyret sender saken tilbake til SU og ber om utredning av alternativet «ingen studentrepresentant» i tillegg til alternativ med en og to representanter. Det er ønskelig at emneansvarliges erfaringer med studentrepresentantenes rolle i utvalget belyses.

Dette styrevedtaket er grunnlaget for saken her.

Erfaringer

4. juli ble en e-post sendt alle emneansvarlige på obligatoriske emner der de ble invitert til å uttale seg om erfaringer og nytteverdi av studentrepresentasjonen. E-postene og svarene på den er i sin helhet satt inn i vedlegg til saken her.

Vi har fått syv svar på henvendelsen fra syv emner[1]. Ni emner har ikke svart.

Av de syv er det en som mener at ordningen med studentrepresentasjon kan avvikles, en er i tvil om den bør videreføres, fem mener den bør videreføres. Av de fem er det fire som mener ordningen er svært nyttig, en mener den er middels nyttig.

Sammenfatningsvis kan vi si at

- det er overvekt av «ja-stemmer» blant dem som har svart
- ulempene med ordningen er i liten grad trukket fram av lærerne selv
- vi mangler data fra over halvparten av emnene

Spørsmålene

Vi skal ta stilling til om vi fortsatt skal ha studentrepresentasjon i oppgaveutvalgene. Hvis svaret er ja, skal vi ta stilling til om vi skal ha en eller to studenter i hvert utvalg.

---

[1] JUS112 Arve- og familierett, JUS113 Kontraktsrett I, JUS121 Norske og internasjonale rettslige institusjoner, JUS131 Kontraktsrett II, JUS132 Pengekravsrett, JUS134 Rettshistorie og komparativ rett, JUS242 Rettergang.

Sikkerhetsaspektet

Dekan og fakultetsdirektør ønsker at styret retter **særlig oppmerksomhet mot *sikkerhetsaspektet*** ved å ha to studenter i oppgaveutvalget vs. en ordning med én studentrepresentant. Det synes utvilsomt at det har forekommet lekkasjer fra utvalgsmøtene, dette er en svært alvorlig kvalitetssvikt!

Det må vurderes om risikoen for lekkasje øker med to representanter: For det første er det dobbelt så mange som rent faktisk kan lekke informasjon, nettverket som kan sette studentene under press øker også. For det andre vil en ordning med to representanter innebære en potensiell pulverisering av ansvaret for lekkasjer – det vil være betydelig vanskeligere å avdekke hvor det kommer fra og den enkeltes opplevelse av personlig ansvar vil kunne svekkes som følge av det.

Sikkerhetsaspektet har også en side som handler om vern om studentrepresentantene: Vi må anta at de fra tid til annen vil bli utsatt for press når/hvis deres identitet er kjent. Det er svært vanskelig å unngå at identiteten blir kjent: Enten nomineres, eventuelt oppnevnes de av JSU, da vil flere studenter være involvert i prosessen. Eller de tilsettes av fakultetet. Da vil sakene om tilsetting være underlagt offentlighet og enhver som ønsker det, får innsyn i saken.

Trenger vi studentmedvirkning i oppgaveutvalgene?

Lærernes tilbakemeldinger tyder på at mange ønsker slik medvirkning. For enkelte emner er studentmedvirkningen tillagt stor betydning, mens erfaringene i andre enden av skalaen er så varierende at det gir grunnlag for å anbefale opphør av ordningen.

Konklusjonen ut fra lærervurderingene alene måtte antakelig bli at ordningen ble videreført for noen emner og opphører for andre. Dette ville likevel neppe være noen heldig løsning på sikt – det er lett å tenke seg at studentenes evalueringer av emnet ville legge såvidt stor vekt på dette momentet at det ville representere et reelt press på emneansvarlig for å beholde/gjenoppta ordningen med studentrepresentasjon.

Hensyn som taler for studentdeltakelse

Studentdeltakelsen tar sikte på å være en motvekt mot emneansvarliges mulige tilbøyelighet til å bli «stueblind» i sitt eget emne – det kan være vanskelig for ham/henne helt å se hvordan en oppgave vil se ut fra studentenes/eksamenskandidatenes perspektiv, dvs. med vesentlig mindre faglig ballast enn den emneansvarlig selv har. Det er denne «realismen» studentene forutsettes å skulle tilføre. Jørn Øyrehagen Sunde sammenfatter dette slik: «Poenget er at dei har studentperspektivet på ordlyden, og det er noko eg både manglar og vanskeleg kan få på anna vis enn med å konsultera studentrepresentantane.» Han konkluderer i overensstemmelse med dette med at studentrepresentasjonen bør videreføres.

Hensynene bak studentrepresentasjonen har ikke noe «demokratisk» element – det er ikke meningen at studentene skal bringe inn studentmassens ønsker eller synspunkter på eksamen generelt eller oppgaven spesielt. Det er konkrete kvalitetsspørsmål spesifikt knyttet til oppgaven som er tema. Mer generelle spørsmål henvises til andre evaluerings- og studiekvalitetstiltak.

Kan hensynene ivaretas på andre måter?

1) Arbeidsgruppeledere. Disse kan eventuelt engasjeres til også å delta i oppgaveutvalgene. Det er imidlertid problematisk at det vil være kjent for alle at noen av arbeidsgruppelederne har/får kjennskap til eksamensoppgavene, og eventuelt vil kunne påvirke oppgavene. Det vil kunne sette arbeidsgruppelederne under et urimelig press. Det vil også kunne underbygge en argumentasjon om at det er «urettferdig» at noen har en arbeidsgruppeleder som kjenner eksamensoppgaven og kan påvirke den, mens andre ikke har det.

   Det er også spørsmål om en slik innretning vil gjøre ordningen vesentlig mindre sårbar med hensyn til lekkasjer enn tilfellet er i dag.

   Arbeidsgruppelederne er heller ikke gjennomsnittsstudenter og verdien av deres bidrag inn i oppgaveutvalget svekkes av det.

2) Stipendiater. Disse vil oftest ha vært studenter nokså nylig og vil kunne i vareta studentperspektiv på eksamensoppgaven. De vil ikke være representative for gjennomsnittsstudenten, dette kan eventuelt i en viss grad motvirkes med at de deltar i oppgaveutvalg bare i fag utenfor det de selv skriver om. Ulempen med en slik ordning vil hovedsakelig knyttes til stipendiatenes tidsbruk. De har som hovedregel undervisningsplikt, det vil eventuelt være tale om å kanalisere noe av denne inn i oppgaveutvalgene.

   Arbeidsmengden vil antydningsvis være 6 – 8 timer pr kurs, dvs. 96 – 128 timer/år.

Avveiing av hensynene

Ulempene

3) Kostnader

   De direkte kostnadene ved ordningen knytter seg til *honorering* og *administrative oppgaver*. Ingen av dem har en slik størrelsesorden at det blir avgjørende for spørsmålet om videreføring av ordningen, heller ikke for et eventuelt underspørsmål om en eller to representanter. Begge trekker imidlertid i retning av å avvikle ordningen.

4) Risiko

   Risikoen for lekkasjer er det dominerende argumentet for avvikling av ordningen med studentrepresentasjon i oppgaveutvalgene. Det kan være tale om alt fra ubevisste og ufrivillige uttrykk for den ene eller andre holdningen til et faglig spørsmål, via «vennetjenester» og forsnakkelser til de overlagte korrupsjonstilfellene. Vi vet med stor grad av sikkerhet at lekkasjer har forekommet, og vi kan med tilsvarende grad av sikkerhet si at det vil skje igjen. Dette argumentet veier meget tungt i retning av å avvikle ordningen.

5) Andre ulemper

   Vi har noen spørsmål knyttet til rekruttering og tilknytning: Slik det er nå, er det JSU som framskaffer studentrepresentanter. Det innebærer at de har en prosess for å rekruttere dem, og de er ansvarlig for at studentrepresentantene faktisk lar seg oppdrive. Dette er prosesser som fakultetet har ønsket å ha hånd om, både for kontrollens del, men også av hensyn til kvalitetssikring. Selv om det ikke er grunn til å tvile på JSU sin håndtering av oppgaven, kan fakultetet ikke gå god for prosessene der, og vi ønsker å kunne gå god for alle ledd i eksamensarbeidet.

   Fakultetet har vurdert å tilsette studenter for dette formålet. En slik tilsetting ville imidlertid være underlagt offentlighet, og enhver vil kunne skaffe rede på hvem som tilsettes. Dette vil kunne sette studentrepresentantene under et mye større press enn

tilfellet har vært til nå. Vi ser altså ikke noen god måte å kvalitetssikre rekrutteringsprosessen og tilknytningen av studentrepresentantene.

Fordelene

6) Korrigerende element – studentperspektiv
   De lærerne som argumenterer for å beholde ordningen, viser til verdien av studentperspektivet i arbeidet med eksamensoppgavene. Selv om det ikke vises til at studentenes bidrag har vært avgjørende i noen tilfeller, synes det ikke tvilsomt at det har vært til stede. For noen emner kan det synes som dette argumentet må tillegges betydelig vekt.
7) Legitimitet
   Det synes utvilsomt at studentenes medvirkning i forberedelse av eksamensoppgaven kan bidra til at nivået oppleves som mer «berettiget» enn tilfellet ellers kunne vært. Dette forsterkes av den lange tradisjonen ordningen har hos oss – det vil lett kunne oppleves som et «tap av en rettighet» hvis ordningen opphører.

Avveiing

Diskusjonen til nå tyder på at studentene vil legge stor vekt på å videreføre ordningen. Blant lærerne er holdningen mindre entydig, men med overvekt i retning videreføring. For begge er det studentenes perspektiv på eksamensoppgaven som er avgjørende – det gjeler så vel oppgavens språk og omfang som dens innhold og «emnerelevans».

Kvalitetssikringshensynet er vanskelig forenlig med lekkasjefaren.

Hvis vi kan finne en måte å ivareta målsetningen – i alle fall langt på vei – samtidig som vi betydelig reduserer lekkasjefaren, vil vi kunne ha en ordning som representerer et egnet kompromiss mellom hensynene.

Forslag

En ordning der stipendiater går inn i oppgaveutvalgene med det formål å innta studentperspektivet, vil langt på vei kunne være det kompromisset vi etterspør. Vi kan avgrense til stipendiater som har tatt det aktuelle studieåret/emnet *her*, og for *ikke mer enn 5 – 10 år siden*. De må delta bare i emner *utenfor det de selv skriver om*.

Alternativet der vi beholder studentrepresentantene

Dersom fakultetsstyret likevel kommer til at vi bør beholde studentrepresentasjonen i oppgaveutvalgene, står vi med spørsmålet om det skal være en eller to, og om hvordan de skal rekrutteres/tilknyttes.

Argumentet for å ha to studentrepresentanter er først og fremst knyttet til at det da vil være lettere å opparbeide og opprettholde den faglige selvtilliten som (forutsetningsvis?) kreves for å kunne ta til orde mot emneansvarliges oppfatninger.

Ulempen med å ha to, er for det første at kostnadene dobles – som nevnt er det ikke tale om kostnader som blir avgjørende for utfallet, selv om det åpenbart er fordelaktig å holde dem nede.

En annen ulempe er at lekkasjefaren øker – både fordi det er dobbelt så mange som faktisk *kan* lekke, og dernest fordi ansvaret for hemmelighold lett vil pulveriseres. Dette argumentet

bør tillegges adskillig vekt og antakelig være avgjørende for at ordningen eventuelt videreføres med én studentrepresentant.

Da gjenstår spørsmålet om hvordan han/hun skal rekrutteres og tilknyttes fakultetet. For fakultetet vil det være av stor betydning å ha kontroll over dette. Det virker heller ikke som JSU har hatt avgjørende argumenter imot at fakultetet overtar.

Hvis fakultetet ansetter studentrepresentantene, er det på det rene at identiteten ikke kan holdes skjult. Alle andre søkere vil ha partsinnsyn – noe som i seg selv vil kunne motivere til å søke, og alle vil ha tilgang til søkerlisten.

Vi har ikke noen god løsning med hensyn til å holde studentrepresentantenes identitet skult. Antakelig er den beste løsningen på dette isolert sett å videreføre ordningen med at JSU oppnevner. Hvis JSU oppnevner representantene, har ikke fakultetet kontrollen med prosessen – slik kontroll er helt klart ønskelig.

Fakultetsstyret står overfor følgende valg:

1) Ordningen med studentrepresentanter i oppgaveutvalget opphører uten å erstattes av noe
   eller
2) Ordningen med studentrepresentanter i oppgaveutvalget opphører og erstattes av en ordning der stipendiater deltar i utvalget etter nærmere retningslinjer
   eller
3) Ordningen med studentrepresentanter i oppgaveutvalget videreføres
   a) med én representant pr utvalg
   eller
   b) med to representanter pr utvalg

   og

   c) oppnevnt av JSU
   eller
   d) tilsatt av fakultetet

Anbefalingen fra studieutvalget er ordningen som er beskrevet i punkt 2. Det vises til drøftelser over. Etter utvalgets oppfatning er dette den beste avveiningen av de fordelene og ulempene det er gjort rede for.

Vedlegg

1. E-post ut 4. juli:

Til emneansvarlige 1. - 4. år: Spørsmål fra Studieutvalget

Henvendelsen her har utgangspunkt i fakultetsstyrets vedtak i sak 50/16 fra 7. juni:

Forslag til endring av Instruks om oppgåvegjeving og sensur

Saksforelegg fulgte vedlagt

Vedtak:

Fakultetsstyret sender saken tilbake til SU og ber om utredning av alternativet «ingen studentrepresentant» i tillegg til alternativ med en og to representanter. Det er ønskelig at emneansvarliges erfaringer med studentrepresentantenes rolle i utvalget belyses.

Saken kan studeres i detalj her:
http://www.uib.no/sites/w3.uib.no/files/attachments/fakultetsstyremote_7._juni_2016_-_til_publisering.pdf
Tilsvarende for SU-saken fra mai som lå til grunn for styresaken:
http://www.uib.no/sites/w3.uib.no/files/attachments/protokoll-su-20160524.pdf
Saken gjelder spørsmålet om hvorvidt vi skal beholde studentrepresentanter i oppgaveutvalgene, om der eventuelt skal være en eller to og om han/hun/de eventuelt skal være tilsatt eller oppnevnt.

Spørsmålet til dere er:

1. Opplever du at det er greit å få tak i studentrepresentanter til oppgaveutvalgene?
   a. Gjelder det samme for oppgaveutvalg til kontinuasjonseksamen?
2. Opplever du at studentenes bidrag i utvalget er av stor/middels/liten betydning for utforming/innhold/omfang av eksamensoppgaven som gis?
3. Bør vi beholde studentrepresentasjon i oppgaveutvalgene?
   a. Hvorfor/ikke?
   b. Hvis ja: bør vi ha en eller to i hvert utvalg?
4. Har du noen andre merknader til ordningen som kan være relevant i vurderingen av om vi skal beholde studentrepresentantene, eventuelt hvor mange vi skal ha og hvordan ordningen bør organiseres?

2. Oversikt over og sammenfatning av svarene

JUS111 Forvaltningsrett I

JUS112 Arve- og familierett (Eeg): Middels nyttig. Ordningen bør beholdes, heller mot to representanter.

JUS113 Kontraktsrett I (Hauge): Stor betydning, bør videreføres, en eller to representanter. (Giertsen): Viktige bidragsytere, bygger tillit, faren for lekkasjer må vurderes særlig grundig, bør være to representanter. Viser også til fakultetets tradisjoner med ordningen.

JUS114 Juridisk metode

JUS121 Norske og internasjonale rettslige institusjoner (Franklin): Varierende nytte. Ordningen kan avvikles.

JUS122 Erstatningsrett

JUS123 Forvaltningsrett II

JUS124 Tingsrett

JUS131 Kontraktsrett II(Hauge): Stor betydning, bør videreføres, en eller to representanter. (Giertsen): Viktige bidragsytere, bygger tillit, faren for lekkasjer må vurderes særlig grundig, bør være to representanter. Viser også til fakultetets tradisjoner med ordningen.

JUS132 Pengekravsrett (Skag): Nyttig, bør beholdes, en eller to representanter.

JUS133 Rettskilde- og metodelære

JUS134 Rettshistorie og komparativ rett (Sunde): Stor betydning. Ordningen beholdes, med to representanter

JUS135 Rettsstat og menneskerettigheter

JUS241 Strafferett

JUS242 Rettergang (Strandberg): I tvil om ordningen bør beholdes. Avveiing mot faren for lekkasjer. Det må i tilfelle være to representanter.

JUS243 Alminnelig formuerett

3. Svarene i sin helhet:

Jørn Øyrehagen Sunde:

1) Det har – så vidt eg veit – aldri vore problem å få studentrepresentantar til JUS134. Men dei tek då både ordinær og kontinuasjonseksamen i same slengen. Dette er mogeleg fordi det er teorieksamen.
2) Studentrepresentantane har aldri påverka tema for eksamensoppgåvene. Men dei har likevel vore viktige når det gjeld å finna rett rekkefølgje for problemstillingane, og utforma ordlyden slik at den vert lett å forstå for studentane. Poenget er at dei har studentperspektivet på ordlyden, og det er noko eg både manglar og vanskeleg kan få på anna vis enn med å konsultera studentrepresentantane. Eg ville difor ikkje ha vore utan ordninga.
3) Eg har ovanfor delvis svart på dette spørsmålet. Vidare vil eg ha to representantar i utvalet – dei på det viset høve til å diskutera med kvarandre, noko eg trur er avgjerande for kvaliteten på tilbakemeldingane.
4) I JUS134 er det teorioppgåver, og det er kanskje avgjerande for at eg er særs nøgd med ordninga slik den fungerer akkurat no. Då har vi to studentrepresentantar som tok JUS134 året før, som får 4 timar til å diskutera både ordinær og kontinuasjonseksamen før møtet med meg og ein storgruppeleiar. Vi brukar å diskutera ordlyd opp til 1 time, og det brukar altså å vera svært nyttig. Det er ikkje slik at eg utformar oppgåvene slik dei tilrår, men at vi diskuterer deira endringsforslag, og kjem fram til ei omforent løysing som gjer at tema vert slik eg vil ha det, men ordlyden er lettare å forstå.

Christian Franklin:

Her er min innspill som kursansvarlig for JUS121 NIRI:

1. Ja, det virker som dette ikke er noe problem.
    a. Ja.
2. Studentenes konkrete bidrag varierer veldig. Nytteverdien ligger hovedsakelig i at kursansvarlig får tilbakemeldinger basert på studentenes egne opplevelser når de tok kurset, særlig hva gjelder omfanget.
3. Nei, jeg synes ikke det.
    a. Fordi det er stor fare for at informasjon om eksamensoppgavens innhold lekker ut til andre studenter. Det er ufattelig naivt å tro noe annet. Eksamensoppgavene bør holdes hemmelig og kun drøftes i utvalg bestående av vitenskapelig ansatte.
    b. …
4. Nei.

Thomas Eeg:

1 og 1a) Har ikke erfart problemer så langt.

2) Middels. Kan ikke huske at det har kommet innvendinger av betydning knyttet til omfang eller innhold (foreslått tematikk eller saksforhold), men stud.repr. har flere ganger kommet med nyttige innspill knyttet til utformingen (formuleringer av faktum, anførsler og spørsmål, redigering m.m).

3a) Ja, fordi emneansvarlig/forfatter av oppgaveutkast kan ha lest seg «blind» på utkastet/kan mangle tilstrekkelig distanse til dette. Deltakelse av andre fagpersoner

(storgruppeledere m.m.) kan selvsagt være til hjelp, men det kan variere hvor grundig man har satt seg inn i utkastet og reflektert over oppgavens egnethet i ett og alt.
Jeg vil legge til at jeg har gode erfaringer med storgruppeledere hittil, men jeg påpeker en mulig svakhet med at det blir færre som vurderer oppgaveutkast. Jeg vet for øvrig ikke hvor mye storgruppeleder godskrives for deltakelse i arbeid ellers knyttet til oppgaveutvalgsmøte. Studentrepresentanten(e) skal derimot ha arbeidet med oppgaven i fire timer før møtet.
3b) Usikker. To kan gjøre at det er enklere for stud repr å komme med innvendinger/kommentarer, men jeg ser klart innvendingen med å minimere faren for lekkasjer. Dessuten vil en fast ansatt stud repr kanskje utvikle et annet forhold til de emneansvarlige og dermed redusere terskelen for å være kritisk m.m.
4) Lojalitetsforholdet fra en fast ansatt stud repr er bra med tanke på å minimere lekkasjerisiko. Et motargument er om slik stud repr i for stor grad vil identifisere seg med arbeidsgiver/emneansvarlig, og i for liten grad være nettopp studentenes representant. Det kan bli forholdsvis mange oppgaveutvalg å delta i for den ene studenten som ansettes for hvert trinn, og det kan derfor bli tidkrevende. (jeg antar at man bil bruke noe tid på å «lese seg opp» i emner som man selv var ferdig med 2-3 år tilbake.) Kanskje man burde ha f.eks. to som kan dele på det?

Miriam Skag:

1. Jeg er litt usikker i og med at det er Nina som ordner dette, men inntrykket mitt er at det er noe vanskeligere å skaffe representanter til kontinuasjonseksamen enn til den ordinære.
2. Jeg opplever det som nyttig at studenter har sett på og jobbet med oppgaven. Jeg har ikke vært med på eksamensmøter der det er gjort vesentlige endringer, men det er uansett nyttig å få tilbakemelding på utforming, vanskegrad og særlig på oppgavens omfang.
3. Etter min mening er det en fordel å beholde studentrepresentantene, jf. det jeg skrev i spm 2, men det er mulig at det holder med én representant. Fordelen med to er at det da kanskje kan være lettere å fremsette eventuelle innvendinger.

Hilde Hauge:

1. Opplever du at det er greit å få tak i studentrepresentanter til oppgaveutvalgene? Har ikke vært noe problem i forbindelse med alminnelig eksamen.
    a. Gjelder det samme for oppgaveutvalg til kontinuasjonseksamen? Har normalt ikke vært et problem, men i vår manglet det studentrepresentanter både til jus 113 og 131.
2. Opplever du at studentenes bidrag i utvalget er av stor/middels/liten betydning for utforming/innhold/omfang av eksamensoppgaven som gis?
    Samlet sett mener jeg studentenes bidrag er av stor betydning.
3. Bør vi beholde studentrepresentasjon i oppgaveutvalgene? Ja.
    a. Hvorfor/ikke? Emm. bidrar studentene med viktig kvalitetssikring, særlig med tanke på omfang av oppgaven, men også mer på detaljplanet. Studentene har emm. også noen ganger verdifulle innspill knyttet til vanskelighetsgrad. Det har emm. stor egenverdi at studentene faktisk sitter og jobber med oppgaven i 4 timer.
    b. Hvis ja: bør vi ha en eller to i hvert utvalg? Jeg har ikke så sterke meninger om det, begge deler kan nok fungere bra. En fordel med to representanter kan muligens være at det gjør det enklere for studentene å «yte motstand» i tilfeller hvor det kan være nødvendig.
4. Har du noen andre merknader til ordningen som kan være relevant i vurderingen av om vi skal beholde studentrepresentantene, eventuelt hvor mange vi skal ha og hvordan ordningen bør organiseres? Dersom ordningen med studentrepresentanter bortfaller, vil kvalitetssikringen skje ved bruk av andre vitenskapelige ansatte. Dette er er i så fall noe som må lages en formalisert ordning på, og det må gis bedre uttelling enn de to timene man i dag får for å stille på oppgaveutvalgsmøte i andre fag enn de man har fagansvar for.

Magne Strandberg / Ørnulf Øyen:

I faget Rettergang der vi er kursansvarlige, har det de senere år gått greit å få tak i studentrepresentanter i forbindelse med ordinær eksamen, som er i månedsskiftet februar/mars. I forbindelse med konteeksamen er det langt verre, og i år fikk vi ikke tak i representanter. Dette henger nok sammen med at møtet i forbindelse med konteeksamen gjerne er i begynnelsen av juni eller slutten av mai, og at aktuelle kandidater går på 5. studieår. Disse er ofte i utlandet på utveksling, har flyttet hjem e.l. eller er i sluttspurten på sin masteravhandlingen.

Vi har positive erfaringer med studentrepresentasjon på oppgavemøtet. Studentene har ofte gode innspill når det gjelder omfanget av oppgaven, om oppgaven spenner vidt nok når det gjelder enkle, middels og utfordrende partier, om det er uklarheter mv. Det har ofte vært mindre justeringer av oppgaven som følge av innspillene.

Hvorvidt ordningen med studentrepresentasjon bør beholdes avhenger av to faktorer: Er det tilstrekkelig sikkerhet for at studentene ikke «lekker» hele eller deler av innholdet i oppgaven til venner og bekjente, og er det for arbeidskrevende å skaffe studentrepresentasjon? Trumfer disse to faktorene det positive bidraget, som er beskrevet ovenfor? Vårt syn er at ordningen bør tas bort eller være valgfri i forbindelse med konteeksamen, iallfall på 4. studieår. Når det gjelder ordinær eksamen er løsningen mer usikker, men vi er betenkt over risikoen for lekkasjer.

Hvis ordningen skal beholdes bør det alltid være to representanter. En del studentrepresentanter føler trolig et betydelig ansvar, og dette vil forsterkes hvis de står alene om å målbære studentenes interesser.

Johan Giertsen:

Studentrepresentasjon i oppgaveutvalgene bør hvis mulig videreføres:

1) Studenter i oppgaveutvalgene har vært viktige bidragsytere for kvaliteten på opgavene, enten det gjelder å påpeke meningsbærende trykkfeil, at oppgaveutkastet kan forankres enda bedre i læremidler og undervisning, at teksten kan formuleres klarere mv.

2) Denne studentrepresentasjonen bidrar positivt til tilliten mellom studenter og fakultet på et område som er spesielt viktig for studentene, eksamensoppgavene.

3) Om lekkasjer fra utvalgene er et problem, har jeg ikke kunnskap om. Dette er en side av denne saken som fakultetet oppfordres til å se særlig grundig på.

4) Videreføres ordningen, bør det hvis mulig fortsatt være to studenter i oppgaveutvalgene. To studenter ser flere forbedrings-muligheter ved oppgavetekstene enn bare en.

5) Denne studentrepresentasjonen har en lang tradisjon ved vårt fakultet, helt tilbake til fakultetets tidlige år, og har som nevnt bidratt til både kvalitet og tillit. Kan Studieutvalget og Fakultetsstyret finne en vei som kan videreføre ordningen, vil det være positivt.